

Ministerul Finanțelor Publice

Agenția Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice a
județului Suceava
Biroul Soluționare Contestații

Str. Vasile Bumbac nr.7
Suceava
Tel : 0230 521 358 int 614
Fax : 0230 215 087

DECIZIA NR. _32_

din _____ 14.04.2009 _____

privind soluționarea contestației formulate de

..... – **municipiul Vatra Dornei,**

....., **județul Suceava,**

înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava
sub nr. din și reînregistrată sub nr.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de către prin cererea de repunere pe rol nr....., înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava, prin care se solicită soluționarea pe fond a contestației formulate de aceasta, întrucât motivul care a determinat suspendarea soluționării a încetat, în sensul că organele de cercetare penală s-au pronunțat.

Prin adresa înregistrată la Activitatea de inspecție fiscală sub nr. și la DGFP Suceava sub nr., în vederea soluționării contestației se comunică faptul că Decizia penală nr., emisă de Parchetul de pe lângă Tribunalul Suceava în dosarul de urmărire penală privind persoana fizică, în calitate de administrator al, este definitivă.

..... a formulat contestație împotriva Deciziei de impunere nr. privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, întocmită de Activitatea de Control Fiscal Suceava.

Prin, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a decis suspendarea soluționării contestației formulate de, până la pronunțarea unei soluții definitive pe latură penală.

..... contestă măsurile stabilite prin Decizia de impunere nr. privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, întocmită de Activitatea de Inspecția Fiscală Suceava, privind **suma de lei**, reprezentând:

- lei – taxă pe valoarea adăugată;
- lei – majorări de întârziere aferente TVA.

Contestația a fost introdusă prin Cabinetul Individual de Avocatură „.....”, în baza contractului de asistență juridică nr., depus în original

la dosarul cauzei, prin care se face dovada că a convenit să fie reprezentată în această speță de avocat

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 177 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 175 și 179 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. contestă Decizia de impunere nr. privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, întocmită de Activitatea de Control Fiscal Suceava, privind suma de lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată și majorări de întârziere ale taxei pe valoarea adăugată.

În contestația depusă, solicită admiterea contestației și desființarea în totalitate a deciziei contestate.

Petenta motivează că prin decizia de impunere atacată i-au fost stabilite obligații suplimentare de plată, în quantum total de lei, din care lei TVA și lei majorări de întârziere TVA, organele de control motivând că societatea nu a înregistrat în evidența contabilă în perioada 01.03.2004 – 31.10.2006 avansul de EURO primit de la, conform contractului de prestări servicii nr. și taxa pe valoarea adăugată de lei.

Organele de control au indicat ca temei art. 134 alin. 5 lit. b din Legea nr. 571/2003, conform căruia exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată este anticipată faptului generator și intervine la data încasării avansului.

În susținerea contestației, societatea afirmă că decizia de impunere emisă se bazează pe supoziții nedovedite în cauză – adică încasarea în cauză – și pe interpretarea juridică eronată a prevederilor contractului de prestări servicii nr.

Potrivit clauzelor contractului de prestări servicii nr. – susține petenta – nu rezultă că aceasta a încasat avansul de care să genereze obligația de plată a TVA, iar simpla mențiune că „**avansul va fi de la semnarea contractului**” nu dovedește faptul că banii au fost și încasați.

În susținerea contestației petenta afirmă că art. 5 pct. 5.1 al aceluiași contract de prestări servicii prevede că „**contractul de execuție intră în vigoare după constituirea garanției bancare de bună execuție**”. Această garanție nu a mai fost depusă de către achizitorul, care s-a răzgândit în privința construirii casei, iar în această situație contractul nu a mai intrat în vigoare și nu și-a mai produs efectele între părțile contractante.

Mai mult decât atât contestatoarea precizează faptul că la art. 14 pct. 14.1 din același contract se prevede că „**executantul are obligația de a începe lucrările în timpul cel mai scurt posibil de la primirea ordinului în acest sens**

din partea achizitorului”. În acest caz,, care trebuia să aibă calitatea de executant, nu a mai primit deloc ordinul de începere a execuției de la achizitor – persoana – care și-a edificat ulterior casa de locuit în regie proprie, ambele părți considerând contractul de execuție de lucrări reziliat în mod tacit, fără a mai produce efecte.

La art. 18 pct. 18.1 se precizează că **“achizitorul are obligația de a efectua plata către executant în termenul convenit de la emiterea facturii de către acesta, precum și că plățile în valută se vor efectua prin respectarea prevederilor legale”**. Petenta susține că dacă ar fi emis factură, din acel moment ar fi datorat și TVA și atunci s-ar fi putut pune problema înregistrării în evidența contabilă a contractului și a eventualelor plăți care ar fi fost efectuate de către achizitor.

La pct. 18.3 al aceluiași articol se prevede **„dreptul achizitorului de a acorda un avans executantului numai contra unei scrisori de returnare a avansului și numai în limita valorică prevăzută de lege”**. Aferent acestui punct din contract, societatea susține că nu s-a achitat nici un avans, acest fapt fiind confirmat și de inexistența unei scrisori de returnare a avansului din partea societății.

Petenta mai aduce ca argument în favoarea sa și faptul că persoana fizică nu deține nici un document care să ateste plata către societate a sumei de, cum ar fi chitanța eliberatoare de plată și factura fiscală.

Contestatoarea mai face și completarea că în urma cercetării pe latură penală, prin sentințele date de Judecătoria Vatra Dornei și respectiv, de către Tribunalul Suceava, organele de urmărire penală au dispus scoaterea de sub urmărire penală a administratorului, întrucât în urma verificărilor efectuate nu a rezultat că societatea ar fi încasat avansul de, care a fost considerat de către organele fiscale ca fiind faptul generator al obligației de plată a TVA.

II. Prin Decizia de impunere nr. privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, întocmită de Activitatea de Control Fiscal Suceava, s-a stabilit în sarcina societății suma de lei, reprezentând:

- lei – taxă pe valoarea adăugată;
- lei – majorări de întârziere aferente TVA.

Inspecția fiscală a avut în vedere perioada martie 2004 – octombrie 2006 și a demarat ca urmare a solicitării Gărzii Financiare Suceava nr. și înregistrată la DGFP – ACF Suceava sub nr., iar obiectivul controlului a fost stabilirea obligațiilor fiscale datorate bugetului de stat pentru care societatea s-a sustras de la plată prin neînregistrarea în contabilitate a sumei de, reprezentând avans lucrări construcții, primită de la în data de 03.03.2004.

Din verificările efectuate s-a stabilit că are ca obiect de activitate – comerț cu amănuntul de produse alimentare și nealimentare și alimentație publică.

În raportul de inspecție fiscală nr., în baza căruia s-a întocmit decizia de impunere atacată, se precizează că **“din procesul verbal de constatare încheiat în rezultă că a încasat un avans în sumă de de la conform contractului nr., fără a fi înregistrat în contabilitate și fără a colecta TVA aferentă în sumă de lei, stabilindu-se un prejudiciu total în sumă de lei reprezentând TVA”**.

În același raport de inspecție fiscală se mai precizează și faptul că **„din documentele puse la dispoziție a rezultat faptul că în perioada martie 2004 – octombrie 2006 agentul economic nu a evidențiat în documentele contabile avansul de primit conform contractului semnat de societatea verificată în calitate de executant al lucrărilor de construcții și în calitate de beneficiar”**.

Pentru neplata la termen a sumei de lei s-au calculat majorări de întârziere, până la data de 11.12.2006, în sumă de lei.

La dosarul cauzei se regăsește o copie după contractul de execuție de lucrări nr. încheiat între în calitate de achizitor și în calitate de executant.

Prin adresa nr. a fost sesizat compartimentul juridic al instituției cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni, și drept urmare, a fost întocmită sesizarea penală nr.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

1. Referitor la suma totală de lei, din care de lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată și suma de lei reprezentând majorări de întârziere aferente TVA, cauza supusă soluționării este dacă datorează această sumă, în condițiile în care administratorul acesteia a fost scos de sub urmărire penală, întrucât nu s-a dovedit faptul că societatea ar fi încasat avansul de de la persoana fizică

În fapt, inspecția fiscală a avut în vedere perioada martie 2004 – octombrie 2006 și a demarat ca urmare a solicitării Gărzii Financiare Suceava nr. și înregistrată la DGFP – ACF Suceava sub nr. 77125/13.10.2006, iar obiectivul controlului a fost stabilirea obligațiilor fiscale datorate bugetului de stat pentru care societatea s-a sustras de la plată prin neînregistrarea în contabilitate a sumei de, reprezentând avans lucrări construcții, primită de la în data de 03.03.2004.

Din verificările efectuate organele fiscale au stabilit că are ca obiect de activitate – comerț cu amănuntul de produse alimentare și

nealimentare și alimentație publică și au considerat că aceasta a încasat un avans în sumă de de la conform contractului nr., fără a fi înregistrat în contabilitate și fără a colecta TVA aferentă în sumă de lei, drept pentru care au stabilit suplimentar suma de lei reprezentând TVA, la care s-au calculat majorări de întârziere pentru neplata la termen a acestei sume în cuantum de lei.

La dosarul cauzei se regăsește o copie după contractul de execuție de lucrări nr. încheiat între în calitate de achizitor și în calitate de executant.

Prin adresa nr. a fost sesizat compartimentul juridic al instituției cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni, și drept urmare, a fost întocmită sesizarea penală nr.

Prin Rezoluția din data de a Parchetului de pe lângă Judecătoria Vatra Dornei se dispune scoaterea de sub urmărire penală a învinutului cu privire la infracțiunea de evaziune fiscală de care a fost acuzat.

Prin Rezoluția nr. din data de privind examinarea legalității și temeiniciei rezoluției anterior menționată și a plângerii formulată de, Parchetul de pe lângă Tribunalul Suceava respinge plângerea formulată de aceasta, întrucât din analiza dosarului rezultă că soluția este corectă.

Prin Rezoluția nr. din data de privind examinarea legalității și temeiniciei rezoluției anterior menționată și a plângerii formulată de DGFP Suceava, Parchetul de pe lângă Tribunalul Suceava respinge plângerea formulată de aceasta, întrucât din analiza dosarului rezultă că soluția este corectă.

Prin Sentința penală nr. din Dosarul nr. 2230/334/2007, privind soluționarea plângerii formulată de către, Judecătoria Vatra Dornei respinge plângerea formulată de aceasta și menține Rezoluția din data de a Parchetului de pe lângă Judecătoria Suceava dată în dosarul nr.

Prin Sentința penală nr. din dosarul, privind soluționarea plângerii formulată de către DGFP Suceava, Judecătoria Vatra Dornei respinge plângerea formulată de DGFP Suceava și menține Rezoluția în data de în dosarul a Parchetului de pe lângă Judecătoria Vatra Dornei și Rezoluția nr. a Parchetului de pe lângă Tribunalul Suceava. Prin această sentință învinutul, administrator al, este scos de sub urmărire penală referitor la infracțiunea de evaziune fiscală, întrucât nu sunt întrunite elementele constitutive, deci nu s-a făcut dovada încasării sumei de de către societatea administrată de acesta. În urma cercetărilor s-a constatat că nu există un document justificativ care să ateste încasarea banilor, precum și faptul că în contabilitatea firmei nu este înregistrată încasarea acestui avans.

La data de Tribunalul Suceava – Secția Penală emite Decizia nr. în Dosarul nr. prin care respinge recursul declarat de Această decizie este definitivă.

Astfel, în urma cercetării penale învinutul, administrator al, este scos de sub urmărire penală referitor la infracțiunea de evaziune fiscală, întrucât nu sunt întrunite elementele constitutive ale unei infracțiuni și nu

s-a făcut dovada încasării sumei de de către societatea administrată de acesta. În urma cercetărilor s-a constatat că nu există un document justificativ care să ateste încasarea banilor, precum și faptul că în contabilitatea firmei nu este înregistrată încasarea acestui avans.

În drept, sunt aplicabile prevederile:

- **Art. 126 și art. 140 alin. 1** din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal:

ART. 126

“Sfera de aplicare

(1) În sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată se cuprind operațiunile care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) constituie o livrare de bunuri sau o prestare de servicii efectuate cu plată;

b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România;

c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la art. 127 alin. (1);

d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la art. 127 alin. (2).

[...]

(3) Operațiunile care se cuprind în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată sunt denumite în continuare operațiuni impozabile.

(4) Operațiunile impozabile pot fi:

a) operațiuni taxabile, pentru care se aplică cotele prevăzute la art. 140;

[...]”.

ART. 140

“Cota standard și cota redusă

(1) Cota standard a taxei pe valoarea adăugată este de 19% și se aplică asupra bazei de impozitare pentru orice operațiune impozabilă care nu este scutită de taxa pe valoarea adăugată sau care nu este supusă cotei reduse a taxei pe valoarea adăugată”.

Textele de lege mai sus citate prevăd condițiile pe care trebuie să le îndeplinească o operațiune pentru a fi inclusă în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată. De asemenea, cota de TVA standard prevăzută de lege este de 19%.

- **art. 134** din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal:

ART. 134

“Faptul generator și exigibilitatea - reguli generale

(1) Faptul generator al taxei reprezintă faptul prin care sunt realizate condițiile legale, necesare pentru exigibilitatea taxei.

(2) Taxa pe valoarea adăugată devine exigibilă atunci când autoritatea fiscală devine îndreptățită, în baza legii, la un moment dat, să solicite taxa pe valoarea adăugată de la plătitorii taxei, chiar dacă plata acesteia este stabilită prin lege la o altă dată.

(3) Faptul generator al taxei intervine și taxa devine exigibilă, la data livrării de bunuri sau la data prestării de servicii, cu excepțiile prevăzute în prezentul titlu.

(4) Livrările de bunuri și prestările de servicii, altele decât cele prevăzute la art. 128 alin. (3) lit. a) și art. 129 alin. (2) lit. a), care se efectuează continuu, dând loc la decontări sau plăți succesive, cum sunt gazele naturale, apa, serviciile telefonice, energia electrică și altele asemenea, se consideră că sunt efectuate în momentul expirării perioadelor la care se referă aceste decontări sau plăți.

(5) Exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată este anticipată faptului generator și intervine:

a) la data la care este emisă o factură fiscală, înaintea livrării de bunuri sau a prestării de servicii;

b) la data încasării avansului, în cazul în care se încasează avansuri înaintea livrării de bunuri sau a prestării de servicii. Se exceptează de la această prevedere avansurile încasate pentru plata importurilor și a drepturilor vamale stabilite, potrivit legii, și orice avansuri încasate pentru operațiuni scutite de taxa pe valoarea adăugată sau care nu sunt în sfera de aplicare a taxei. Prin avansuri se înțelege încasarea parțială sau integrală a contravalorii bunurilor sau serviciilor, înaintea livrării, respectiv a prestării.

(6) Prin derogare de la alin. (5), în cazul construirii unui bun imobil, antreprenorul general poate opta pentru ca exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată să intervină la data livrării bunului imobil, în condiții stabilite prin norme”.

Potrivit acestui text de lege, taxa pe valoarea adăugată devine exigibilă atunci când autoritatea fiscală devine îndreptățită să solicite această taxă de la plătitorii acesteia.

De asemenea, faptul generator al taxei intervine și taxa devine exigibilă la data livrării de bunuri sau la data prestării de servicii, în cazul de față fiind vorba de data prestării de servicii.

Ca excepție de la cele menționate mai sus, exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată este anticipată faptului generator și intervine la data încasării avansului, în cazul în care se încasează avansuri înaintea livrării de bunuri sau a prestării de servicii. Se înțelege că, în situația în care un contribuabil încasează un avans pentru o lucrare înainte de a o începe, atunci TVA devine exigibilă și organul fiscal devine îndreptățit să o solicite de la acesta.

- Referitor la aplicarea prevederilor art. 134 mai sus citat, în Hotărârea Nr. 44 din 22 ianuarie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de

aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, la **pct. 16** se precizează că:

Norme metodologice:

„16. (1) Pentru lucrările imobiliare care se finalizează într-un bun imobil, antreprenorii pot să opteze pentru plata taxei pe valoarea adăugată la data la care ia naștere faptul generator al taxei, respectiv data livrării, pentru lucrările imobiliare care îndeplinesc una dintre următoarele condiții:

a) sunt executate în cadrul unui contract unic care prevede obligația antreprenorului de a asigura procurarea, instalarea sau încorporarea bunurilor mobile în lucrarea respectivă;

b) valoarea bunurilor încorporate în lucrările imobiliare depășește 50% din prețul negociat între antreprenor și beneficiar.

(2) Opțiunea se comunică organului fiscal teritorial la care antreprenorul este înregistrat ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată, printr-o declarație prin care acesta se obligă să colecteze, la data livrării, taxa pe valoarea adăugată aferentă lucrărilor care se încadrează în prevederile alin. (1). Declarația de opțiune se comunică pentru fiecare lucrare imobiliară.

(3) După comunicarea opțiunii se interzice antreprenorilor facturarea taxei pe valoarea adăugată înainte de data livrării pentru lucrările imobiliare respective.

(4) Nerespectarea condițiilor prevăzute la alin. (1) - (3) atrage anularea opțiunii și obligarea la colectarea taxei pe valoarea adăugată aferente avansurilor încasate.

(5) Antreprenorul poate renunța oricând la această opțiune, situație în care are obligația de a colecta taxa pe valoarea adăugată aferentă avansurilor încasate.

(6) În situațiile prevăzute la alin. (4) și (5), taxa pe valoarea adăugată devine exigibilă la data încasării avansurilor”.

Potrivit acestor norme de aplicare a Codului fiscal, pentru lucrările imobiliare care se finalizează într-un bun imobil, antreprenorii pot opta pentru plata taxei pe valoarea adăugată la data la care ia naștere faptul generator al taxei, respectiv data livrării. Acest fapt presupune ca aceștia să comunice opțiunea organului fiscal teritorial la care antreprenorul este înregistrat ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată, și se face prin depunerea unei declarații prin care acesta se obligă să colecteze, la data livrării, taxa pe valoarea adăugată aferentă lucrărilor.

În situația în care antreprenorul nu depune opțiunea, atunci acesta este obligat să colecteze TVA aferentă avansurilor pe care le-a încasat.

- **Art. 137 alin. 1** din Legea nr. 571/2003, prevede:

ART. 137

“Baza de impozitare pentru operațiuni în interiorul țării

(1) Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată este constituită din:

a) pentru livrări de bunuri și prestări de servicii, altele decât cele prevăzute la lit. b) și c), din tot ceea ce constituie contrapartidă obținută sau care urmează a fi obținută de furnizor ori prestator din partea cumpărătorului, beneficiarului sau a unui terț, inclusiv subvențiile direct legate de prețul acestor operațiuni;

b) prețurile de achiziție sau, în lipsa acestora, prețul de cost, determinat la momentul livrării, pentru operațiunile prevăzute la art. 128 alin. (3) lit. e), alin. (4) și (5). Dacă bunurile sunt mijloace fixe, prețul de achiziție sau prețul de cost se ajustează, astfel cum se prevede în norme;

c) suma cheltuielilor efectuate de persoana impozabilă pentru executarea prestărilor de servicii pentru operațiunile prevăzute la art. 129 alin. (3).

[...]”.

Rezultă astfel că în componența bazei de impozitare a TVA aferentă prestărilor de servicii intră tot ceea ce constituie contrapartidă obținută sau care urmează a fi obținută de furnizor ori prestator din partea cumpărătorului, beneficiarului sau a unui terț.

Astfel, organele de inspecție fiscală care au efectuat controlul la au stabilit în baza unui contract că societatea a încasat un avans în sumă de de la persoana fizică în vederea construirii unei case fără a exista vreun document justificativ care să ateste încasarea sumei. Organele de control precizează că această situație se încadrează în prevederile art. 134 alin. 5 lit. b din Codul fiscal, respectiv cea în care exigibilitatea taxei intervine la data încasării avansului. În consecință, au calculat taxa datorată bugetului de stat și au stabilit suplimentar suma de lei.

- **Art. 6** din Legea contabilității nr. 82/1991, cu modificările și completările ulterioare:

ART. 6

„(1) Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

(2) Documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, precum și a celor care le-au înregistrat în contabilitate, după caz”.

Din acest text de lege se înțelege că orice operațiune de natură economico-financiară în momentul în care se efectuează trebuie să se consemneze într-un document. Acest document stă la baza oricărei operațiuni care se înregistrează în contabilitate și poartă denumirea de document justificativ.

În urma cercetării pe latură penală privind fapta de evaziune fiscală de care a fost acuzat, administrator al, acesta a fost scos de sub urmărire penală, întrucât nu sunt întrunite elementele constitutive ale unei infracțiuni, deci nu s-a făcut dovada încasării sumei de de către societatea administrată de acesta.

Astfel, din Sentința judecătorească nr., existentă în copie la dosarul cauzei, rezultă următoarele:

„...s-a reținut că referitor la infracțiunea de evaziune fiscală, că simpla susținere a petentei că a achitat diverse sume de bani învinutului reprezentând contravaloarea prestațiilor ce urmau a fi efectuate, nu este probată prin existența unui document justificativ care să ateste primirea banilor, astfel că neînregistrarea în contabilitatea firmei a acestei sume nu constituie infracțiunea prev. de art. 9 din Legea 249/2005”.

De asemenea, referitor la susținerea persoanei fizice potrivit căreia aceasta a dat avansul de, având la bază contractul nr., în care se stipulează că:

„Avansul va fi de la semnarea contractului, restul eșalonat în tranșe de EURO, iar suma de EURO va fi plătită la încheierea procesului verbal de recepție a lucrării”,

în sentința judecătorească nr. se face precizarea că:

„Referitor la infracțiunea de evaziune fiscală, susținerile petentei sunt nefondate, se bazează doar pe supoziții care nu au fost dovedite în cauză, simpla mențiune în contract că avansul va fi de la semnarea contractului nu poate conduce în mod absolut la concluzia că banii au fost încasați chiar dacă contractul a fost semnat de părți câtă vreme verbul folosit este la timpul viitor și nu la timpul trecut.[...]

Sub un alt aspect, petenta nu a dovedit prin probe certe că ar fi achitat făptuitorului avansul de consemnat printr-o mențiune olografă efectuată la finalul contractului nr., mențiune care este stipulată la timpul viitor (va fi de la semnarea contractului) și care nu are nici o acoperire, câtă vreme petenta dacă a înțeles să contracteze cu o societate comercială, nu a solicitat emiterea unei facturi, a unei chitanțe, a unui document justificativ care să fi fost necesar să fie operat în contabilitatea Vatra Dornei”.

Se observă astfel că mențiunea din textul contractului încheiat potrivit căreia avansul urma să fie de nu înseamnă și faptul că respectiva sumă a fost încasată de către societate, această prevedere urmând a se pune în aplicare după semnarea contractului. Mai mult decât atât, nici persoana fizică și nici societatea nu dețin nici un document din care să rezulte că suma a fost încasată.

Este de reținut și faptul că semnarea contractului între cele două părți nu înseamnă că acesta a și fost pus în aplicare. În textul contractului încheiat, se stipulează:

„Pct. 5.1. Contractul de execuție intră în vigoare după constituirea garanției bancare de bună execuție.

pct. 14.1 executantul are obligația de a începe lucrările în timpul cel mai scurt posibil de la primirea ordinului în acest sens din partea achizitorului.

pct. 18.1 achizitorul are obligația de a efectua plata către executant în termenul convenit de la emiterea facturii de către acesta, precum și că plățile în valută se vor efectua prin respectarea prevederilor legale.

pct. 18.3 dreptul achizitorului de a acorda un avans executantului numai contra unei scrisori de returnare a avansului și numai în limita valorică prevăzută de lege”.

După cum se observă din textul acestui contract încheiat rezultă că acesta nu a fost pus în aplicare întrucât nu a fost constituită garanția bancară de bună execuție.

Această constatare a rezultat și în urma cercetării pe latură penală:

„Nici una dintre părți, pe parcursul efectuării cercetărilor penale, nu a făcut dovada constituirii garanției bancare, astfel că potrivit dispozițiilor contractuale, contractul încheiat între părți nu a intrat în vigoare, și ca atare nu a produs nici un fel de efecte juridice”.

Având în vedere că s-a constatat că respectivul contract nu s-a pus în aplicare întrucât nu s-a constituit garanția bancară și ținând cont și de faptul că nu sunt documente care să dovedească faptul că avansul de a fost încasat de către societate, iar documentele justificative stau la baza înregistrării în contabilitate a operațiunilor efectuate, precum și faptul că persoana fizică, administrator al, a fost scos de sub urmărire penală cu privire la fapta de evaziune fiscală, **urmează a se admite contestația și a se anula** Decizia de impunere nr. privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală privind suma totală lei, din care lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată și lei reprezentând majorări de întârziere aferente TVA.

În acest sens sunt aplicabile prevederile:

- **Art. 216** din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată:

ART. 216

„Soluții asupra contestației

(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă.

(2) În cazul admitterii contestației se decide, după caz, anularea totală sau parțială a actului atacat.

(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.

(4) Prin decizie se poate suspenda soluționarea cauzei, în condițiile prevăzute de art. 214”.

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 126, art. 134, art. 137 alin. 1, art. 140 alin. 1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, pct. 16 din Hotărârea Nr. 44 din 22 ianuarie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, art. 6 din Legea contabilității nr. 82/1991, cu modificările și completările ulterioare, art. 216 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, coroborate cu prevederile art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE:

1. Admiterea contestației depuse de și **anularea** Deciziei de impunere nr. privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, întocmită de Activitatea de Inspecția Fiscală Suceava, privind **suma de lei**, reprezentând:

- lei – taxă pe valoarea adăugată;
- lei – majorări de întârziere aferente TVA.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.

DIRECTOR EXECUTIV,

.....